

[Søren Hansen]

Jeg er selvfølgelig meget ked af at skulle pille ved den eneste glæde, hr. Bertel Haarder har haft i denne debat. Det, jeg sagde om monopolet, var overordnede, principielle krav til den side af sagen, og det kan altså ikke tages til indtægt for en vurdering af, hvordan provinsafdelingen skal styres.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil gerne fortsætte dér, hvor hr. Bertel Haarder slap, med at spørge, hvor mange folketingsmedlemmer i venstres gruppe der er tidligere medarbejdere inden for Danmarks Radio. Der kan stilles mange spørgsmål om mange ting, og man kan få meget ud af det.

I øvrigt vil jeg sige til hr. Bertel Haarder, at vi ikke er principielt imod en anden TV-kanal, men vi mener ikke, der er ressourcer til det; vi mener, man skal forbedre den TV-kanal, vi har for øjeblikket, og det betyder bl.a., at man skal producere nogle flere danske programmer, og det er dyrt, det ved vi. Vi går ikke ind for reklamefinansiering, så den er altså udelukket ved at lave en TV 2. Men hvis der var ressourcer nok, havde vi ikke noget imod at lave et TV 2, heller ikke et, som var uafhængigt af Danmarks Radio, men som havde en lignende demokratisk opbygning.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg sammenlignede de to grupperinger, vi har på yderfløjene, nemlig på den ene side fremskridtspartiet og på den anden side VS og SF, og jeg spurgte: hvor tit hører man meninger fremsat, der tyder på sympati på det ene og det andet? Og der er ingen tvivl om svaret. Lad mig give et sidste eksempel. Hvor meget har vi hørt om de 50 amerikanere, der er i El Salvador? Og hvor meget har vi hørt om de 120.000 russere, der er i Afghanistan? Det siger lidt om proportionerne, at vi har hørt næsten lige meget om de to problemstillinger, skønt de forholder sig som en elefant til en mus.

Poulsgaard (FP):

Jeg er blevet ordfører i stedet for hr. Mogens Voigt, som er taget over til ministerens og hr. Søren Hansens parti på Fyn, hvor han

skal tale i Arbejdernes Oplysningsforbund. Det er i hvert fald fornuftig brug af de midler denne gang.

Men ellers vil jeg sige, at denne debat er sørgelig. Den er glædelig i den forstand, at man virkelig tager tid til at debattere sagen, men det er jo sørgeligt, hvad der siges. Nu får vi en dagsorden: god dag mand, øksekraft! Vi har set tusindvis af den slags dagsordener, og de bliver vedtaget med flertal her i salen. Men jeg vover den påstand, at gik I ud og spurgte de vælgere I repræsenterer, ville I se, at der var flere, der var på den linje, hr. Erhard Jakobsen står for, end på ministerens linje. Så fornuftig er den danske befolkning trods alt. Men når man stemmer, er det jo en helhed, man stemmer for. Men I er fuldstændig ude af trit med virkeligheden, og I ved det godt. Og det er jo egentlig synd, for der sidder jo mange fornuftige socialdemokrater herinde også, at I ikke tør bryde den partidisciplin, I har; det kan man kun beklage.

Hr. Søren Hansen svarede ikke på det, min partifælle spurgte om: Hvad med den gratis reklame, som Arte fik, som hr. Søren Hansen jo er formand for? Det har vi ikke hørt noget om. Det affærdiger man bare med en håndbevægelse, og det kan man jo gøre, når man sidder i sin magtfuldkommenhed.

Så siger hr. Søren Hansen også: Vi skal have et endnu meget større hus. Ja, ja, ja, spis nu brød til! Skulle vi ikke lige få det eksisterende hus til at bestille noget forinden? Hvordan kan det være, at man i Schweiz kan lave ti gange så meget pr. medarbejder, som man kan i Danmarks Radio? Vi fik det jo glimrende belyst her, hvor hr. Erhard Jakobsen siger, at en medarbejder fra Aktive Lyttere og Seere kan skrive af, men det kan 3.000 medarbejdere ikke, fordi de ikke har tid. Og sådan kunne man blive ved.

Så grinede man selvfølgelig også, da hr. Bertel Haarder sagde noget, der var rigtigt. Jeg færdes somme tider ude i Gyngemosen og andre steder, og jeg træffer faktisk også ret så mange fornuftige folk, når jeg færdes de steder. Jeg har faktisk også i tidens løb truffet folk, der siger, at de er fremskridtsfolk, »men vi skal nok holde vor kæft med det«. Det er Berufsverbot, så det batter noget. Det samme gælder i for sig, hvis man er centrum-demokrat. Det tør man heller ikke sige derude. Det er det uhyggelige ved det.